

ЗАТВЕРДЖУЮ
зав. кафедри ОЕФ
протокол засідання кафедри
№1 від 31 вересня 2022 р
проф. Ліана УНГУРЯН

ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА КАФЕДРІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЕКОНОМІКИ ФАРМАЦІЇ

Основні засади організації оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ОНМедУ

1. Відповідно до вимог Європейської кредитно-трансферної (накопичувальної) системи (ЄКТС) та Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості вищої освіти в Європейському просторі оцінювання результатів навчання як інструмент визнання успішного завершення здобувачем освіти обов'язкових видів навчальної діяльності й досягнення визначених результатів навчання – як за окремими освітніми компонентами (присвоєння кредитів), так і за програмою загалом (присвоєння кваліфікації), – є найважливішим елементом освітнього процесу.

2. Оцінювання результатів навчання здійснюється на принципах об'єктивності, систематичності та системності, плановості, єдності вимог, відкритості, прозорості, економічності, доступності та зрозумілості методики оцінювання, урахування індивідуальних можливостей здобувачів вищої освіти.

3. Мова оцінювання та мова викладання, як правило, збігаються.

4. Співвідношення результатів навчання та форм (методів) і критеріїв оцінювання ґрунтується на таких засадах:

– результати навчання із відповідними стратегіями та критеріями оцінювання визначаються для освітньої програми загалом, для кожного її освітнього компонента окремо та фіксуються у відповідних нормативних документах Університету – описі освітньої програми, робочій програмі освітньої компоненти тощо;

– форми (методи) та критерії оцінювання, що вибрані для поточного та підсумкового контролю з освітнього компонента, узгоджуються із результатами навчання із цієї компоненти та з видами навчальної діяльності, що реалізовувалися в процесі навчання;

– форми (методи) оцінювання забезпечують валідність оцінювання успішності здобувачів і встановлення факту досягнення результатів навчання. Критерії оцінювання базуються на очікуваних результатах навчання;

– форми підсумкового контролю з освітнього компоненту визначаються освітньою програмою та не можуть замінюватися на інші.

5. Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти є основою

внутрішньої системи контролю, яка дає змогу виявити відхилення між очікуваними показниками та отриманими результатами через зворотній зв'язок, а також визначає відповідність рівня набутих здобувачами знань і вмінь, сформованих компетентностей вимогам нормативних документів щодо вищої освіти.

6. Забезпечення об'єктивності оцінювання:

- здобувачі освіти повинні мати певний час для навчання, перш ніж їх оцінюватимуть;
- науково-педагогічні (педагогічні) працівники та інші особи, які залучені до оцінювання (далі – оцінювачі), мають бути ознайомлені із наявними методами проведення тестування та екзаменування, отримати, за необхідності, підтримку для розвитку власних навичок у цій сфері;
- оцінювання має проводитися більш, ніж одним оцінювачем;
- рішення щодо кількості оцінювачів, їх персоналій і залучення зовнішніх оцінювачів має прийматися своєчасно;
- оцінювачі мають можливість не брати участь в оцінюванні при виникненні конфлікту інтересів;
- оцінювання має бути послідовним, справедливим та об'єктивно застосовуватися до всіх здобувачів, проводитися відповідно до встановлених процедур;
- місце проведення оцінювання, умови роботи та виконання завдань здобувачами, які мають особливі потреби, мають бути чітко визначені;
- упродовж установлених термінів мають зберігатися чіткі та достовірні записи процедур і рішень з оцінювання (залікові та екзаменаційні відомості, протоколи засідань комісій, результати складання об'єктивного структурованого клінічного іспиту тощо). Роботи здобувачів (крім тих, щодо яких визначені інші терміни) мають зберігатись упродовж семестру.

7. Вимоги щодо забезпечення прозорості оцінювання, створення рівних можливостей і упередження несправедливих пільг:

- інформація щодо оцінювання має бути чіткою, точною й доступною для всіх учасників освітнього процесу (здобувачів освіти, викладачів, керівників практик, незалежних членів екзаменаційної комісії);
- форми, методи та критерії оцінювання мають бути оприлюднені заздалегідь (в інформаційній системі ОНМедУ та обов'язково на першому навчальному занятті з освітньої компоненти);
- особам, стан здоров'я яких перешкоджає дотриманню в повному обсязі передбачених правилами проведення контролю процедур, за заявою на ім'я декана, яка подана щонайменше за місяць до оцінювання, відповідно до доведеної тяжкості перешкоди та обмеженості можливостей може бути подовжений час виконання завдання (але не більш ніж на половину від встановленого терміну) або надано іншу, адекватну ситуації, можливість пройти заходи контролю;
- особам, яким віросповідання не дозволяє дотримуватися графіку контрольних підсумкових заходів, за заявою на ім'я декана, яка подана щонайменше за місяць до проведення контрольних заходів, може бути встановлений індивідуальний графік;
- іншим особам, що проходять оцінювання, в яких установлені та

підтвержені медичною довідкою хронічні захворювання або тимчасова непрацездатність, що можуть істотно вплинути на виконання оцінюваної роботи, за заявою на ім'я декана (має бути подана до початку семестрового контролю), також можуть бути надані адекватні ситуації можливості пройти заходи контролю.

8. Умови проведення оцінювання:

- терміни проведення підсумкових оцінювань мають дозволяти ефективно й точно оцінювати запланований результат навчання;
- обсяги навантаження процедурами оцінювання для здобувачів вищої освіти та викладацького складу мають бути прийнятними. Зокрема, не допускається складання здобувачем двох іспитів упродовж одного календарного дня;
- графік підсумкового оцінювання, у тому числі останні терміни подання здобувачами своїх робіт, має бути визначений заздалегідь;
- форма проведення контролю та його тривалість, особливі вимоги щодо процедури проведення мають бути доведені до відома осіб, які навчаються, завчасно (щонайменше напередодні контролю);
- особи, які навчаються, мають бути повідомлені щодо засобів контролю за дотриманням правил академічної доброчесності, які застосовуватимуться під час оцінювання, і щодо наслідків їх порушення;
- при проведенні будь-яких форм контролю оцінювачем (екзаменатором, екзаменаційною комісією тощо) має визначатися вичерпний перелік дозволених допоміжних засобів;
- особи, допущені до проведення контролю та оцінювання, повинні мати при собі документ, що посвідчує особу;
- особа, яка проходить контроль, не має права використовувати будь-яку зовнішню (сторонню) допомогу;
- якщо оцінювач підозрює особу, що проходить контроль, у використанні недозволених допоміжних засобів, він/вона має право запропонувати їй учинити дії, які б спростували підозру. Якщо особа, що проходить контроль, відмовляється від пропозиції оцінювача, її результат оцінюється як «незадовільно»;
- якщо здобувач намагається вплинути на результат оцінювання шляхом списування, використовує не дозволені допоміжні засоби чи зовнішню допомогу (обман), його результат оцінюється як «незадовільно»;
- якщо здобувач порушує порядок проведення контролю, то оцінювач має право прийняти рішення про припинення процедури. У цьому разі контроль оцінюється як «незадовільний»;
- порушення у процесі складання іспиту (захисту курсових робіт/проєктів і практик) мають бути негайно оголошені оцінювачем (оцінювачами). Документ, що засвідчує факт порушення (довідна записка, протокол тощо) має бути переданий керівництву структурного підрозділу Університету в той самий день;
- до завершення оцінювання здобувачі мають отримати інформацію про час оприлюднення результатів;
- терміни для повторного складання підсумкових форм контролю мають бути визначені до початку оцінювань.

9. Результати оцінювання під час семестрового контролю мають бути внесені до заліково-екзаменаційних відомостей до залікової книжки (індивідуального

навчального плану) здобувача.

10. Конкретні умови змісту, методики проведення та оцінювання всіх форм контролю з окремої освітньої компоненти відображаються в робочій програмі освітньої компоненти.

2 Контрольні заходи з оцінювання результатів навчання

Оцінювання завідувачем кафедри організації та економіки фармації включає:

- моніторинг якості засвоєння матеріалів з освітньої компоненти через проведення поточного та підсумкового контролю;
- оцінювання рівня набуття практичних навичок і вмінь.

2.1. На *рівні викладача* здійснюється вхідний, поточний (тематичний), семестровий та підсумковий контроль результатів навчання здобувачів.

Контроль успішності навчальної діяльності здобувача поєднує контрольні заходи й аналітичну роботу. Аналітична робота проводиться з метою визначення якості освітнього процесу. Результати аналізу використовуються для подальшого підвищення рівня навчальної та навчально-методичної роботи учасників освітнього процесу.

2.2. Вхідний контроль знань

Вхідний контроль проводиться на початку вивчення нового курсу з метою визначення рівня підготовки здобувачів вищої освіти з освітньої компоненти, які забезпечують цей курс. Результати контролю аналізуються на кафедральних засіданнях. За результатами вхідного контролю розробляються заходи з надання індивідуальної допомоги здобувачам вищої освіти, коригування освітнього процесу.

2.3. *Поточний контроль* проводиться викладачами під час аудиторних занять здійснюється протягом семестру під час проведення лекційних, практичних, семінарських занять і оцінюється сумою набраних балів.

Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки здобувачів до виконання конкретного завдання. Він також забезпечує зворотній зв'язок між викладачами та здобувачами у процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією здобувачів. Інформація, отримана при поточному контролі, використовується як викладачем для коригування методів і засобів навчання, так і здобувачами для планування самостійної роботи.

Поточний контроль може проводитися у формі усного або письмового опитування (експрес-контролю) на практичних заняттях та інтерактивних лекціях, виступів студентів під час обговорення питань тощо.

При цьому на одному занятті здобувач може отримати бали за різні види діяльності (усна відповідь, практичні навички та вміння, письмовий або комп'ютерний контроль тощо). Самостійна робота здобувачів, яка передбачена темою заняття поряд із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, перевіряється під час підсумкового контролю.

Форми проведення поточного контролю та критерії оцінки рівня знань

визначаються для кожної освітньої компоненти у робочих програмах.

Серед основних форм проведення поточного контролю виділяють наступні:

– *усне опитування* дає змогу контролювати не лише знання, а й вербальні здібності, сприяє виправленню мовленнєвих помилок; відтворення матеріалу сприяє кращому його запам'ятовуванню, активному використанню наукових понять, що неможливо без достатнього застосування їх у мовленні;

– *письмове опитування* допомагає з'ясувати рівень засвоєння матеріалу з дотриманням вимог академічної доброчесності під час його проведення;

– *оцінювання ступеня відпрацювання практичних навичок* передбачає моніторинг якості засвоєння необхідних теоретичних знань і відпрацювання на практичних заняттях мануальних навичок, які так необхідні лікарю в майбутньому для розв'язання професійних задач.

Контроль в усіх випадках дає змогу здобувачу перевірити свою роботу і додати корекцію до оволодіння навчальним матеріалом та набутими практичними навичками.

2.4. *Контроль збереження знань* може проводитися через деякий час після проходження здобувачем освітньої компоненти. Результати цього виду контролю не впливають на оцінку навчальних досягнень конкретного здобувача. Такий контроль може проводитися вибірково (статистичний контроль), як правило, під час реалізації процедур внутрішнього оцінювання результатів навчання у вигляді ректорського контролю, контролю рівня знань деканом факультету або під час здійснення зовнішнього контролю знань, з метою вивчення стійкості засвоєних знань здобувачами.

Прикладом такого виду контролю є тестовий контроль з освітніх компонент, що входять до ЄДКІ – КРОК – 1, КРОК – 2 та англійської мови, який проводить Навчально-виробничий комплекс інноваційних технологій навчання, інформатизації та безперервної освіти ОНМедУ.

2.5. *Підсумковий (семестровий) контроль* здійснюється за національною шкалою, 200-бальною системою та шкалою ЄКТС.

Для обов'язкових освітніх компонент (за винятком практик) допуск до підсумкового контролю здійснюється за результатами поточного контролю та комп'ютерного тестування.

Семестровий контроль з освітньої компоненти здійснюється у формах заліку, диференційованого заліку або іспиту в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою освітньої компоненти.

Форма семестрового контролю і терміни визначається навчальним планом освітньої програми та регламентується даним Положенням.

Здобувачі зобов'язані складати іспити, диференційовані заліки та отримувати заліки відповідно до вимог, визначених робочих програм освітніх компонент у терміни, передбачені графіком освітнього процесу.

Здобувач вважається допущеним до семестрового контролю з конкретної освітньої компоненти (іспиту, диференційованого заліку, заліку), якщо він виконав усі види робіт, передбачені робочою програмою освітньої компоненти.

Здобувачі заочної форми навчання допускаються до участі в екзаменаційній сесії, якщо вони не мають заборгованості за попередній семестр і до початку

екзаменаційної сесії виконали види робіт, передбачені робочими програмами освітніх компонент, які виносяться на сесію.

Заліки здійснюються науково-педагогічними працівниками, які проводили практичні, семінарські, лабораторні заняття в академічній групі або читали лекції з даної освітньої компоненти на *останньому занятті після закінчення читання лекцій та проведення практичних (семінарських, лабораторних) занять до початку екзаменаційної сесії* при стрічковій системі навчання, на *останньому занятті з освітньої компоненти* – при цикловій системі навчання.

Диференційований залік, як правило, проводить завідувач кафедр, професор/доцент кафедри та з присутністю відповідального викладача на *останньому занятті з освітньої компоненти* шляхом співбесіди зі здобувачем чи прийняття практичних навичок.

Іспити складаються здобувачами:

– в період екзаменаційних сесій наприкінці семестру (осіннього та весняного) згідно з розкладом, який затверджується ректором Університету і доводиться до відома здобувачів і викладачів не пізніше, ніж за місяць до початку сесії (стрічковий розклад занять);

– за графіком навчального процесу після вивчення освітньої компоненти відповідно навчальному плану (цикловий розклад занять).

Відхилення від розкладу екзаменаційної сесії не допускається.

На підготовку студентів до кожного іспиту надається не менше, ніж 2 дні (залежно від семестрового обсягу навчальних годин з освітньої компоненти) під час екзаменаційної сесії та одного дня – при цикловому графіку навчального процесу.

Перед кожним іспитом обов'язково проводиться консультація.

Іспити приймають екзаменатори, які затверджуються наказом ректора Університету.

Зміст і структура екзаменаційних білетів визначаються рішенням відповідної кафедри та затверджується головою циклової методичної комісії на початку поточного навчального року.

Для забезпечення об'єктивності та запобігання виникнення конфліктних ситуацій на кафедрі під час проведення іспиту в письмовій формі або усній обов'язковим є застосування листа відповідей (або листа підготовки до відповіді студента) формату А4 з підписом завідувача або штампом кафедри, який видається студенту на іспиті. Здобувач під час підготовки до відповіді власноруч записує своє прізвище та ініціали, дату іспиту, номер білету та викладає план відповіді, робить нотатки з питань білету тощо. Лист відповідей (підготовки до відповіді студента) зберігається на кафедрі до закінчення екзаменаційної сесії та надається на вимогу апеляційної комісії для розгляду, у разі необхідності.

Іспити та заліки мають право відвідувати та перевіряти на відповідність вимогам чинного законодавства ректор Університету, проректор з науково-педагогічної роботи, проректор із забезпечення якості освіти, декани факультетів, керівник навчального відділу, керівник відділу забезпечення якості освіти та уповноважені співробітники Університету за наказом ректора Університету або розпорядженням проректора з науково-педагогічної роботи.

2.6. Невід'ємним елементом системи навчального процесу в Університеті є *тестування* як стандартизований метод оцінювання, який відповідає цілям і завданням вищої медичної освіти та сприяє індивідуалізації й керованості навчального процесу і покликаний забезпечити якість підготовки майбутнього фахівця охорони здоров'я.

Навчально-виробничий комплекс інноваційних технологій навчання, інформатизації та безперервної освіти ОНМедУ не пізніше, ніж за два тижні від початку семестру, повинен надати здобувачам вільний доступ до бази тестових завдань, які виносяться до підсумкового контролю з усіх освітніх компонент.

2.7. *Атестація здобувачів вищої освіти* здійснюється екзаменаційними комісіями після завершення теоретичного та практичного навчання на певному освітньому ступені, освітньому рівні. Строк повноважень екзаменаційних комісій становить один календарний рік.

Складовою частиною випускної атестації здобувачів ступеня вищої освіти «магістр» за спеціальностями галузі знань 22 «Охорона здоров'я» є *єдиний державний кваліфікаційний іспит (ЄДКІ)*, як засіб стандартизованої діагностики рівня професійної компетентності у відповідності до вимог підготовки фахівців за освітніми рівнями.

Кваліфікаційний іспит включає наступні складові:

- інтегрований тестовий іспит «КРОК»;
- іспит з англійської мови професійного спрямування.
- об'єктивний структурований клінічний іспит (ОСКІ), під час якого перевіряються практичні навички випускника.

На першому етапі (третій рік навчання) кваліфікаційний іспит для всіх спеціальностей включає перший етап «КРОК – 1» інтегрованого тестового іспиту КРОК (оцінюється рівень професійної компетентності із загальнонаукових (фундаментальних) дисциплін), іспит з англійської мови професійного спрямування.

На другому етапі (на останньому році навчання):

- для спеціальностей 226 «Фармація, промислова фармація» – другий етап «КРОК – 2» інтегрованого тестового іспиту КРОК та захист кваліфікаційної роботи.

Терміни, порядок та умови проведення інтегрованих тестових іспитів КРОК затверджує Міністерство охорони здоров'я України. Інтегровані тестові іспити КРОК проводяться на базі Університету за єдиними для України закритими тестами, єдиною методикою, з централізованою перевіркою результатів. Інформація про результат складання інтегрованого тестового іспиту КРОК здобувачем вноситься Центром тестування до Єдиної державної електронної бази з питань освіти, а також зазначається у додатку до диплома.

Здобувачам, які успішно склали кожний компонент кваліфікаційного іспиту на кожному тестовому етапі, видається відповідний сертифікат, інформація про який вноситься до Реєстру сертифікатів фахівців з вищою освітою галузі знань 22 «Охорона здоров'я» і є додатком до документа про здобуття вищої освіти відповідного освітнього рівня визначених напрямів підготовки. Наявність сертифікатів є обов'язковою умовою для допуску здобувача до наступних етапів

атестації під час присвоєння кваліфікації фахівця відповідного освітнього рівня.

3 Критерії оцінювання

3.1. Результати академічної успішності здобувачів виставляються у вигляді оцінки за національною шкалою, 200-бальною та шкалою ЄКТС й мають стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань:

Оцінювання результатів академічної успішності під час іспиту здійснюється за національною шкалою:

– оцінка **«відмінно»**: Здобувач освіти правильно, точно і повно виконав усі завдання екзаменаційного білету, чітко і логічно відповів на поставлені екзаменаторами запитання. Ґрунтовно і всебічно знає зміст теоретичних питань, вільно володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. При вирішенні клінічної задачі правильно інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, правильно відповідав на всі поставлені питання і переконливо обґрунтовував свою точку зору, міг запропонувати та обґрунтувати альтернативний варіант рішення з окремих питань. При розв'язанні практичного завдання правильно демонстрував виконання практичних навичок, точно дотримувався алгоритму їхнього виконання; рівень компетентності – *високий (творчий)*;

– оцінка **«добре»**: Здобувач освіти достатньо повно виконав усі завдання екзаменаційного білету, чітко і логічно відповів на поставлені екзаменаторами запитання. Достатньо глибоко і всебічно знає зміст теоретичних питань, володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускає несуттєві помилки, які усуваються самим здобувачем, коли на них вказує екзаменатор. При вирішенні клінічної задачі припускався несуттєвих помилок чи неточностей в інтерпретації даних анамнезу, результатів клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, без суттєвих помилок відповідав на всі поставлені питання, повно обґрунтовував свою точку зору, проте пропозиція альтернативного варіанту викликала утруднення. При розв'язанні практичного завдання допустив незначні похибки в алгоритмі та техніці виконання навички, виправлені за вказівкою викладача; рівень компетентності – *достатній (конструктивно-варіативний)*;

– оцінка **«задовільно»**: Здобувач освіти у неповному обсязі виконав всі завдання екзаменаційного білету, відповіді на додаткові та навідні запитання мають нечіткий, розпливчастий характер. Володіє основним обсягом теоретичних знань, неточно використовує професійну та наукову термінологію. Відчуває значні труднощі при побудові самостійної логічної відповіді, у застосуванні теоретичних знань при аналізі практичних завдань. У відповідях мають місце суттєві помилки. При вирішенні клінічної задачі з помилками інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, не знав окремих деталей, допускав неточності у відповідях на питання, недостатньо

правильно обґрунтовував свої відповіді та трактував формулювання, відчував труднощі у виконанні завдань та пропозиції альтернативних варіантів. При розв'язанні практичного завдання припустився значних похибок у алгоритмі та техніці виконання навички; рівень компетентності – *середній (репродуктивний)*;

– оцінка **«незадовільно»**: Здобувач освіти не виконав завдання екзаменаційного білету, у більшості випадків не дав відповіді на додаткові та навідні запитання екзаменаторів. Не опанував основний обсяг теоретичних знань, виявив низький рівень володіння професійною та науковою термінологією. Відповіді на питання є фрагментарними, непослідовними, нелогічними, не може застосовувати теоретичні знання при аналізі практичних завдань. У відповідях має місце значна кількість грубих помилок. При вирішенні клінічної задачі не міг інтерпретувати отримані дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, відповісти на поставлені питання, або допускав у відповідях суттєві помилки; не міг обґрунтувати свої рішення чи робив це не переконливо. Альтернативних варіантів не пропонував. При розв'язанні практичного завдання не продемонстрував або припустився грубих помилок і похибок в алгоритмі та техніці виконання навички; рівень компетентності – *низький (рецептивно-продуктивний)*.

3.2. Підсумковий контроль у формі заліків оцінюється за двобальною шкалою:

– оцінка **«зараховано»** виставляється студенту, який виконав робочу програму освітньої компоненти, не має академічної заборгованості; *рівень компетентності – високий (творчий)*;

– оцінка **«не зараховано»** виставляється студенту, який не виконав робочу програму освітньої компоненти, має академічну заборгованість (середній бал нижче ніж 3,0 (120 балів) та/або пропуски занять); *рівень компетентності – низький (рецептивно-продуктивний)*.

3.3. Оцінювання освітньої компоненти. Бали з освітньої компоненти для студентів, які успішно виконали програму освітньої компоненти, конвертуються у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено у таблиці:

Національна оцінка	Бали
«5» (відмінно)	185-200
«4» (добре)	151-184
«3» (задовільно)	120-150
«2» (незадовільно)	Нижче 120

Багатобальна шкала (200-бальна шкала) характеризує фактичну успішність кожного студента із засвоєння освітньої компоненти. Конвертація традиційної оцінки в 200-бальну виконується інформаційно-технічний відділ Університету програмою «Контингент» за формулою:

Середній бал успішності (поточної успішності з дисципліни) x 40

3.4. За рейтинговою шкалою ECTS оцінюються досягнення студентів з освітньої компоненти, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

Критерії визначення оцінки ECTS

Оцінка ЄКТС	Статистичний показник
«А»	найкращі 10 % студентів
«В»	наступні 25 % студентів
«С»	наступні 30 % студентів
«D»	наступні 25 % студентів
«E»	останні 10 % студентів

Шкала ЄКТС встановлює належність студента до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність), тобто його рейтинг. При конвертації з багатобальної шкали, як правило, межі оцінок «А», «В», «С», «D», «E» не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Оцінка «А» за шкалою ЄКТС не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо. Студенти, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Такі студенти після перескладання автоматично отримують бал «E».

Оцінка «FX» виставляється студентам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється студентам, які відвідали усі аудиторні заняття з освітньої компоненти, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

3.5. Оцінювання усіх видів практик (навчальних, виробничих, педагогічних) проводиться за 4-бальною шкалою за критеріями, розробленими відділом практики Університету.

3.6. Критерії оцінювання поточної успішності здобувачів повинні бути відображені кафедрами у робочих програмах освітньої компоненти із зазначенням чіткої процедури оцінювання знань студентів на навчальному занятті.

3.7. *Критерії оцінювання результатів компонентів ЄДКІ.* Успішним складанням ЄДКІ вважається успішне складання кожного компонента ЄДКІ. Результат іспитів «КРОК» та іспиту з англійської мови професійного спрямування подається у якісній та кількісних формах.

Якісна форма результату подається як «склав» / «не склав» та базується на вимогах щодо професійної компетентності фахівця відповідно до стандартів вищої освіти. Кількісна форма первинного результату розраховується як відсоток правильно виконаних тестових завдань, який конвертується у багатобальну нормовану шкалу. Величини критерію «склав» для кожного тестового компонента ЄДКІ

затверджуються Міністерством охорони здоров'я України. Змістове визначення критеріїв оцінювання результатів тестових компонентів ЄДКІ базується на кількості правильно виконаних тестових завдань. Тестове завдання вважається виконаним правильно, якщо здобувач обрав та позначив у банку відповідей правильний варіант відповіді. Тестове завдання вважається виконаним неправильно, якщо:

- позначено неправильний варіант відповіді;
- позначено два або більше варіантів відповіді, навіть якщо серед них є правильний;
- не позначено жодного варіанта відповіді.

4. Процедура розгляду та оскарження результатів оцінювання

4.1. У разі незгоди з виставленою оцінкою здобувач вищої освіти має право подати апеляцію. Апеляція оформляється у вигляді письмової заяви на ім'я декана факультету і подається в день оголошення оцінки з освітньої компоненти. Заява повинна містити чітку вказівку на предмет апеляції (неправильно розрахований середній бал, невідповідність питань в екзаменаційних білетах робочій програмі освітньої компоненти, з'ясування екзаменатором знань студента поза межами робочої програми, несприятливі умови під час складання іспиту, упереджене ставлення екзаменатора тощо) і аргументоване обґрунтування незгоди з виставленою оцінкою.

4.2. Апеляційна заява не є підставою для призначення повторного іспиту / диференційованого заліку, додаткове опитування здобувача при розгляді апеляційної заяви не допускається.

4.3. Апеляція має бути розглянута протягом двох днів з моменту подачі заяви.

4.4. Для розгляду апеляції розпорядженням декана призначається апеляційна комісія з трьох осіб, до складу якої входить декан (або заступник декана) факультету, обов'язково включаються завідувач кафедри та провідний викладач. Метою апеляції є розгляд конфліктних моментів процедури проведення іспиту / диференційованого заліку.

Під час розгляду апеляційної заяви комісією (на підставі листів-відповідей та при необхідності залучення додаткової інформації від заявника) встановлюються об'єктивність оцінювання відповідей на поставлені питання.

В результаті обговорення предмету апеляції комісією виносяться рішення про підвищення оцінки або залишення оцінки без змін.

4.5. Рішення апеляційної комісії оформлюється протоколом її засідання, доводиться до відома здобувача (під розпис) та у разі підвищення оцінки має бути зафіксоване в додатковій заліковій/екзаменаційній відомості за підписами всіх членів апеляційної комісії.